

ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЖИВОТА

18-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)

ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 11. II. 1925 Г.— СОФИЯ

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА ЖИВОТА

18-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)

ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 11. II. 1925 Г.—СОФИЯ

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе

ул. Сароолу № 44

Продължаване на живота

РАЗМИШЛЕНИЕ.

Прочете се резюме от темите: „Най-важният слог“.

Чете се върху темата: „Сила, материя и енергия“.

Прочетоха се няколко от работите върху темата: Продължаване на човешкия живот“.

За следния път ще пишете върху темата: „Разлика между будизма и християнството“.

Като казваме „продължаване на живота, трябва да обясним, какъв смисъл има дължината. Когато кажем, че пътят е дълъг, краката ни се прѣкъсват, а когато кажем, че животът е дълъг, краката ни се продължават. Защо именно въ първия случай краката ни се прѣкъсват, а въ втория случай краката ни се продължават? Значи, една дума, употребена въ два различни смисъла, дава и два различни резултата. Може ли едно същество, което не е живо да продължи своя път? Може ли въ приро-

дата да съществува движение безъ животъ?

Сега запримѣрь, всички може да четете нѣкой философъ и да кажете, какво мисли този философъ. Какво мисли нѣкой философъ, знаете, обаче рѣдко срѣщамъ ученици, които мислятъ. Даже срѣщамъ и философи, които не мислятъ. Единъ философъ чель съчиненията на другъ някой философъ и написва, какво казва този философъ. Значи, взима философията на другия философъ и съ малко перефразирание създава нѣкаква нова философия. Така и въ евангелския свѣтъ, между хилядитѣ проповѣдници много рѣдко ще намѣрите нѣкой, който мисли. Въ Америка има повече отъ 20 хиляди проповѣдници, но едва ли ще намѣрите 10 души отъ тѣхъ, които могатъ да мислятъ. Останалитѣ перефразиратъ, заематъ единъ отъ другъ.

Сега, всички вие взимате думата „животъ“, но не сте мислили върху тава, какъ се продължава човѣшкия животъ. Вие сте го взимали на заемъ, тъй както се взиматъ пари на заемъ, безъ да сте го печелили. Казваме: продължаване и съкращаване на живота. Има ли съкращаване на живота? Да вземемъ единъ човѣкъ, който живѣлъ 10 години и единъ шаранъ, който живѣлъ 400 години. Какъ мислите, въ какво седи разликата между този човѣкъ и шарана? Ако съберете опитността на човѣка и тази на шарана,

който живѣлъ 400 години, кой отъ тѣхъ е живѣлъ повече време? Нѣкой пѣтъ продължаването и съкращаването на живота зависи отъ бързината, или отъ интензивността на живенето. Подъ дълъгъ животъ не разбираме натрупване на много години, напримѣръ 100 или 120 години, защото човѣкъ може да живѣе 1000 или 2000 години, и пакъ да не е събралъ много опитности. Сега искамъ да разсждавате много просто, а не философски. Прѣдставете си, че вие копаете единъ кладенецъ. Колко време може да копаете? Щомъ стигнете дъното му, т. е. колкото е опѣдѣлено, ще копаете ли още? Ще бжде смѣшно, слѣдъ като изкопаете кладенеца, да направите кѣща да живѣете въ него. Ако си по-мързеливъ, по-дълго време ще копаете; ако си по-работенъ, по-малко време ще копаете.

И тъй подъ думитѣ „продължаване на живота“ разбираме разумность. Животътъ не може да бжде дълъгъ, безъ разумность. Ако животътъ на нѣкоя фамилия е краткъ, това зависи отъ неразумността на пѣдшествувашитѣ поколения. Значи, разумността е единъ отъ факторитѣ за продължаване на живота. Втория факторъ за продължение на живота е Любовта. Вие не можете да продължите живота си безъ любовь. Това не значи само да говорите за любовь, но да имате разширение въ чувствата, да сте

еднакво разположени спрямо всички хора. Освѣнь това; толкова да сте прѣдвидливи, че да не влизате въ стълкновение съ никого. Виждашъ нѣкой човѣкъ нервѣнь, сприхавъ. Стой надалечъ отъ него и бжди много внимателѣнь, нѣма защо да го изпитвашъ или да му посочвашъ дефектитѣ. Въ стария завѣтъ четете, че пророцитѣ сж казвали недостатѣцитѣ на хората, но това тѣ правѣха по необходимостъ. Вие разглеждате криво тѣхнитѣ постѣпки. Тия философи нападаха хората, както нѣкой свръделъ пробива дупки. Кой е виновенъ за това? Не мислете, че пророцитѣ сж го правили това нѣщо случайно. Другъ нѣкой кара пророка да изобличава хората, да изтъква грѣшкитѣ имъ. Изобщо, езикътъ на на всѣки единъ отъ васъ трѣбва да бжде мекъ. Ще ви дамъ слѣдното правило: никого не нападайте, никого не критикувайте! Туй е правата философия, ако пѣкъ си като нѣкое шило дѣто минешъ да мушкашъ, нѣма какво да правишъ, ще гледашъ да мушкашъ по малко. Ще казвашъ: не съмъ виновенъ, такова е естеството ми днесъ, ще ме извините. Англичанитѣ въ такъвъ случай казватъ: „Подхлъзване на езика“. По нѣкой пѣтъ езикътъ на човѣка се подхлъзва, и той казва нѣщо, което не желае. Често у всинца ви вѣрвамъ, езикитѣ да се подхлъзватъ, защото сж намазани съ масло. Ако дадемъ и на най силния отъ васъ

да държи едно вжже намазано съ масло, не ще може да го удържи. Турските пехливани разбират този законъ и затова, като се борятъ, намажатъ се съ масло. Борятъ се, но не могатъ да се хванатъ, изплъзватъ се, като шарани, и никой не може да надвие.

Азъ бихъ желалъ езицитъ на всинца ви да сж намазани, защото ако на едни е намазанъ, а на други не е намазанъ, често ставатъ катастрофи. Като има масло, всичко се урежда добръ. Ако ржцетъ на едного сж намазани, а на другъ не сж намазани, вториятъ ще се изплъзне, а първиятъ ще бжде уповень. Затова нѣкой хора претендиратъ: Защо не намазаха и моя езикъ, та лесно да върви тази работа? И сега, азъ прѣвеждамъ: на мѣсто езикътъ ви да е намазанъ съ дървено масло, нека е намазанъ съ друго нѣкое масло. Въ великата лабаратория на живата природа има други масла за намазване на езицитъ. Тия масла, като намажешъ и най-коравия езикъ, той става мекичъкъ, като на ангелъ. Отлични масла сж маслата на природата, но сж и много скъпи. Единъ грамъ отъ тѣхъ струва хиляда златни лева. За тия масла има прѣдвидени и специални четки. Когато намажешъ езика си съ такава една четка, напоена въ едно отъ природнитъ масла, той става отличенъ инструментъ, та-

ка постъпва и цигуларътъ съ своя лжкъ.

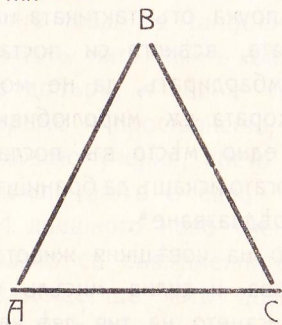
И тъй за да се продължи човѣшкия животъ, въ чувствата на човѣка трѣбва да се създаде една вътрѣшна пластичность. Тѣй щото отдѣто и да дойде ударътъ, човѣкъ нищо да не почувствува, гъвкавъ да бѣде той. Нѣкой пѣтъ вие си казвате: този свѣтъ е много лошъ. Какъ ще се оправи? Нѣма защо да разрѣшавате такъвъ трудень, философски въпросъ. Този въпросъ е за Господа, не е за васъ. Вие си гледайте вашата работа. Не се занимавайте съ това, кой човѣкъ е лошъ, и кой добъръ. Ако ви попитамъ, кой човѣкъ е добъръ, вие не ще може да опрѣдѣлите това. Не само вие, но досега азъ не съмъ срещналъ нито единъ който да е опрѣдѣлилъ, кой човѣкъ е добъръ, и кой е лошъ. Туй, което е лошо по врѣме и пространство, въ сжщность не е лошо. Христовото учение, което бѣше въ противоречие съ юдеизма, днесъ е едно благо за християнскитѣ народи. И днешното ново учение, което се счита за несъобразно съ съврѣменнитѣ разбирания на хората, за въ бѣдеще ще имъ донесе едно благо. Не, днесъ не се знае кой животъ е дсбъръ, и кой животъ е лошъ. Въ далечното бѣдеще, когато хората завършатъ своето развитие, само тогава отъ плодовѣтъ имъ ще се види, кой човѣкъ на каква степенъ на развитие е до-

шелъ. Хората нѣма да бждатъ вече толкова лоши: нѣкои ще бждатъ отъ рода на дрѣнките, нѣкои — отъ рода на крушитѣ, други — отъ рода на ябълките, или гроздето, или черешитѣ, или смокинитѣ и други подобни плодове.

Сега, като се продължава живота ви, не взимайте на гърба си товара на свѣта. Не, мислете, какъ ще се поправи свѣта. Свѣтътъ е оправенъ. Старайте се да не задържате никаква горчива мисль въ ума си. Дрехата ви отвѣнъ може да е не чиста, но вжтрѣ въ душата, въ сърцето си и въ ума си, не оставяйте никакво петно. Щомъ, се намирате въ физическия свѣтъ, вие трѣбва да взимате поука отъ тактиката на военитѣ. Когато изучавате хората, всѣкога си поставяйте крѣпости, та като ви бомбардиратъ, да не могатъ да ви засегнатъ. Щомъ хората сж миролюбиви, крѣпости не ви трѣбватъ. На едно мѣсто въ посланията апостолъ Павелъ казва: „Когато искашъ да бранишъ живота си, тури си щитъ за прѣдпазване“.

И тъй, за продължаването на човѣшкия животъ сж необходими двѣ нѣща: здрава и силна мисль и широчина въ чувствата. За постигането на тия двѣ качества е необходимо търпѣние. До сега въ България съмъ срещналъ само единъ търпеливъ човѣкъ. Азъ съмъ ви привеждалъ този примѣръ. Този човѣкъ бѣ.

ше докторъ. Азъ наричамъ неговото търпение английско. Той имаше четири дѣца. Като вземеше нѣкоя книга да чете, едното дѣте му теглеше брадата, другото — косата, третото се качеше по гърба му, а четвъртото дърпаше краката му. Той ги погледне, погледне, пакъ имъ каже: е, дѣца, единъ день когато пораснете, ще поумнѣете, ще разберете. че не трѣбва да привите така, но сега сте мѣлки още. Не съмъ срѣщалъ като този човѣкъ, бихъ ви го прѣпорѣчалъ като единъ похваленъ примѣръ. Вие не бихте изтърпѣли това нѣщо. Такъвъ човѣкъ може да продължи живота си.

Сега, какво мислите, ако си прѣдставимъ, че линията AB въ тригълника ABC е разумна, тя ще схване ли ясно въ съзнанието си цѣлия кръгъ, който може да се опише около него? Ако всички тия линии сж разумни, тогава линията AB ще знае ли какво е състоянието на линиитѣ BC и AC ? Ако си прѣдставите, че линията AB е една захарна прѣчка и вие близните само единия ѝ край, ще знаете ли,

дали цѣлата прѣчка е захарна? Философски погледнато, човѣкъ въ даденъ случай знае само една своя мисль, само едно свое желание и само едно свое дѣйствиe. — Нищо повече. Цѣлата наша философия седи въ една мисль. Многото желанія не сѣ ваши, тѣ сѣ чужди желанія. Тамъ е заблуждението, когато нѣкой казва: азъ имамъ много желанія. Многото желанія сѣ на вашитѣ клѣтки. Ще намѣритѣ онази основна мисль и онова основно желание въ васъ, които принадлежатъ на онази основна централна мо-нада, около която се групиратъ всички малки душички, всички клѣтки. Вие искате да бждете господари на всички ваши мисли и желанія и затова казвате: да се контролиратъ всички наши мисли и желанія! То значи: вашата основна мисль да има отношение къмъ всички други мисли, да се хармонизира. Човѣкъ не може да води война съ себе си. Пазете слѣдното правило: всѣки човѣкъ, който води война съ себе си, и да побѣди, той винаги губи. Човѣкъ никога не трѣбва да воюва съ себе си! Казва Писанието: „Не противи се злему!“ То значи: не се борете съ злото! Всѣки, който се бори съ злото, му прѣдава сила. Всичката философия въ окултната наука седи въ това, че когато искашъ да прѣмахнешъ една негативна мисль, ще я усилишъ повече. Ами какво да правя?

— Прави добро, остави злото, не се мѣси въ неговата работа, не се стреми да го съборишъ! Всѣки, който се бори съ злото, усилва го. Правете добро постоянно! Нѣкой казва: азъ нѣма да правя зло. Кажешъ ли така, ти усилвашъ злото въ себе си „Азъ нѣма да лъжа“. Ти усилвашъ лъжата въ себе си. Ще кажешъ: ще говоря Истината, ще правя добро. Казвашъ ли така, това има смисълъ Негативната философия донесе най-големитѣ нещастия на човѣчеството. Мойсей е започналъ много добръ съ законитѣ си. Коя е първата заповѣдъ на Мойсея? — Азъ съмъ Господъ Богъ твой, да нѣмашъ други богове освѣнъ мене! Първитѣ четири заповѣди сѣ положителни. Евреитѣ се спрѣха на послѣднитѣ заповѣди, които бѣха негативни: „Не убий, не кради, не лъжесвидѣтелствуй т. н.“ Тия заповѣди бѣха само разяснение на първия законъ. Ако не искашъ да лъжешъ, ти ще прилагашъ първия законъ.

Когато онзи младежъ запита Христа, какво трѣбва да прави, за да придобие вѣченъ животъ, Христосъ му отговори, какво трѣбва да направи, младежътъ каза, че всичко това е сторилъ. Какво още не му достига? Наистина, този младежъ е спазилъ тия заповѣди, но въ тѣхния негативенъ смисълъ. Когато Христосъ му даде първия изпитъ, да раздаде имането си, указа

се, че той не разбира законитѣ. Той не схвана закона. наведе главата си и излѣзе натъженъ навънъ. Слѣдователно, той не е разбралъ Мойсеевия законъ, не го е приложилъ. Не само въ врѣмето на Христа, но и сегашнитѣ християни прилагатъ само шесттъѣ заповѣди и то въ тѣхния негативенъ смисълъ: да се не мразимъ, да се не одумваме и т. н. Като дойде редъ да приложимъ заповѣдта, да се обичаме, казвате: какъ ще обичашъ този човѣкъ, може ли да го обичашъ? Какъ нѣма да го обичашъ? Когато кажа, че трѣбва да обѣчамъ нѣкого, тази идея въ моя умъ е строго математически опрѣдѣлена. Подъ тази идея азъ подразбирамъ: онзи, когото Богъ обича, и азъ ще го обичамъ. Туи значи да обичаме ближния си. Да обичаме ближния си, подразбира да обичаме Бога. Когато пъкъ Богъ не обича, и азъ нѣма да го обичамъ. За да обичашъ нѣкого, трѣбва Богъ да го обича. Ако Богъ е Любовь, ти нѣма да заставяшъ Бога, нѣма да му давашъ направление, какво трѣбва да прави Той. Ти трѣбва да бѣдашъ изразъ на Божията воля. Значи, ако Богъ обича нѣкого, и ти ще го обичашъ. Това е волята Божия, и ти трѣбва да я изпълнявашъ. Ако вие можете да приложите Христовия законъ, или Божия законъ по този начинъ, всичко ще ви върви лесно. Казва нѣкой: какъ тѣй,

не мога да обичамъ този човѣкъ! Не, ще си кажешъ: обича ли го Богъ? — Обича го. Щомъ Богъ го обича, въпросътъ е свършенъ, и азъ го обичамъ.

Сега въ васъ се явява другъ въпросъ: каква трѣбва да бѣде обичътъ? Щомъ започнете да философствувате върху обичътъ, вие разваляте заповѣдта. Ще ви приведа сега слѣдния фактъ. Всѣки човѣкъ може да се роди при огнището на баща си, когато свети даже само една вощена свѣщъ, но той не може да израсне отъ огъня на тази камина и отъ свѣтлината на тази свѣщъ. За да израсте и да се възпита, той трѣбва да излѣзе вънъ, на слънцето. Та човѣшката любовъ въ свѣта, това е огнище, това е свѣщъ, при нея може да се констатира факта, че ти си роденъ еди кога си и да се напише името ти, но ако искашъ да растешъ, да стане нѣщо отъ тебе, трѣбва слънцето да те грѣе отвънъ. Или, казано на другъ езикъ: само когато Божията Любовъ те проникне, отъ тебе може да излѣзе нѣщо. Слѣдователно, ние не можемъ да изпълнимъ Божиитѣ закони съ човѣшката любовъ. Тя е несъстоятелна. Всички трѣбва да се откажете отъ тази мисль. Човѣшката любовъ не е изпълнила до сега това, и не може да го изпълни. Вие не можете да растете на човѣшкото огнище, нито да се учите на неговата вощена свѣщъ.

Ето защо, ако искате вашия животъ да се продължи, не трѣбва да останете въ стадията на човѣшката любовъ и да се грѣте на неговото огнище. нито да четете на чеговата свѣщъ, но трѣбва да излѣзете вънъ на слънчевата свѣтина, и тамъ да растете, тамъ да се развивате и четете. Тия идеи трѣбва да бждатъ рѣзко опрѣдѣлени въ ума ви

Нѣкой пѣтъ, като четете Евангелието, казвате: тъй писалъ еди-кой си апостолъ. Азъ ви казвамъ, че много стихове отъ Евангелието сж криво прѣведени. На примѣръ, не е вѣрно прѣведенъ стиха: „Азъ ще се похваля съ кръста Христовъ“. Въ оригинала се казва: „Азъ ще се похваля съ страданията на Христа“. И като поставиха хората кръста на първо мѣсто въ живота съ това развратиха Божия законъ. Страданията сж нѣщо смислено но кръстове не ни трѣбватъ. Сега всички хора говорятъ за кръста Христовъ, но отъ него сж излѣзли всички съврѣмени ножове. Всички ножове на военитѣ сж направени отъ кръстове. Войникътъ мушка съ дългата частъ на кръста. За да може да мушка повече, той си служи съ тази прѣчка, на която бѣха заковани ръцѣтъ на Христа. Слѣдователно, всѣки, който ти дава кръстъ, сжщеврѣмено те мушка, и като те мушне, дойдатъ други, които те за-насятъ на болницата. И слѣдъ това ще кажатъ: то

ва правимъ, за да се похвалимъ съ кръста Христовъ. Въ това нѣма никакъвъ смисълъ. И ако вашитѣ мисли вашитѣ желанія сж кръстообразни, вие сте на края на пътя. Свешеникътъ носи кръста и ти казва: „Цѣлуни го!“ По сжщия законъ и воениятъ носи кръста и съ дългата му частъ те промушва. Най-първо ти казва: „Или ще се подчинишъ или ще те мушна“. И тогава ти, ако искашъ да живѣешъ, ще му се подчинишъ, т. е. ще го цѣлунешъ. Воениятъ казва: ти ще се подчинишъ на моя кръстъ, данакътъ си ще платишъ. Ако не направишъ това, робъ ще станешъ: — и хване оржжието. Това е значението на кръста днесъ. Хората прѣдаватъ, че на свети Константинъ се явилъ кръстъ, кърстно знамение и му се казало: „Съ този кръсъ ще побѣдишъ“. Това е квадратна лъжа! И побѣди ли той? Ако това нѣщо бѣше истина, св. Константинъ велики трѣбваше да побѣди свѣта. Побѣди ли го? — Не, той разврати свѣта. Тѣй трѣбва да се произнесатъ бждещитѣ историци, защото така се произнася невидимиятъ свѣтъ.

Казвамъ ви: отсега нататкъ трѣбва да се освободите отъ вашитѣ кръстове и да ги замѣстите съ страдания. Страданието ще замѣстите съ ношъ, почивка. Радостта ще наречете день, а работата най-приятното занимание. Радость, день, занимание — тогава животътъ се осмисля. Между радостта и страданието

има правилни математически съотношения. Тия съотношения сж слѣднитѣ: колкото радостта ви е била по голѣма, по-интенсивна, като се смѣни съ скръбъ, толкова и скръбта ви ще бѣде по силна, по-интенсивна. Значи, колкото денятъ е билъ по свѣтълъ, толкова и нощта ще бѣде по-тъмна, по мрачна. Вамъ се струче сте изгубили нѣщо, но тъй ви се струва само. Това е, защото чувствителността на човѣка се увеличава, и той чувствува и радостта, и скръбта по-силно. Слѣдъ голѣмата скръбъ, като се появи отново радостта, понеже чувствителността ви е голѣма, и радостта ви е по-голѣма, вие мислите, че сте спечелили това, което бѣхте изгубили. Тия двѣ състояния се смѣнятъ постоянно въ човѣка. Висшитѣ духове, висшитѣ същества, които разбиратъ този законъ, смѣнятъ тия състояния у васъ по единъ правиленъ начинъ. Ако се въплоти на земята единъ ангелъ, или нѣкой архангелъ, или нѣкой херувимъ, или серафимъ, и тѣ ще изпитатъ сжщитѣ страдания, каквито и вие, не можете да ги избегнете. По сжщия законъ и Христосъ ги изпита. И най-висшитѣ същества като дойдатъ на земята, ще изпитатъ страдания. Ако тѣ искатъ да не бѣдатъ засегнати отъ страданията, ще стоятъ на земята докато има день — благоприятни условия за тѣхъ, и като настане нощта — неблагоприятнитѣ условия,

заминаватъ за другъ свѣтъ. Слѣдователно, тѣхната радостъ е непрерывна. Тѣ се движатъ отъ радостъ въ радостъ. Тѣй правятъ разумнитѣ сжщества, а глупавитѣ върватъ по обратенъ пжтъ: когато се свършатъ благоприятнитѣ условия на живота и започнатъ неблагоприятнитѣ, тѣ тогава идватъ на земята. И вие по нѣкога вървите по сжщиятъ пжтъ.

Да допуснемъ, че линията А С отъ трижгълника прѣдставлява физическия животъ. Тази линия прѣдставлява несъизмѣрима величина, защото въ несъизмѣримитѣ величини се създаватъ страданията. Може ли една несъизмѣрима величина да се прѣвърне въ съизмѣрима? Знаете ли начинъ да прѣвършате несъизмѣримитѣ числа въ съизмѣрими? Несъизмѣримитѣ числа въ физическия свѣтъ сж съизмѣрими въ астралния свѣтъ: несъизмѣримитѣ числа въ астралния свѣтъ сж съизмѣрими въ умствения свѣтъ. Слѣдователно, туй, което е невъзможно за физическия свѣтъ е възможно за духовния свѣтъ; туй, което е невъзможно за духовния свѣтъ, е възможно за умствения свѣтъ; туй, което е невъзможно за умствения свѣтъ, е възможно за причиния свѣтъ. Значи, всички противорѣчия, които произтичатъ отъ несъизмѣримостта на числата, тѣхниятъ философски смисълъ се обяснява въ по-висшитѣ свѣтове. Тамъ несъизмѣримото става раз-

умно, съизмѣримо.

Слѣдователно при всѣка мѣнотия ще приложи-
те закона за съизмѣримитѣ и несъизмѣримитѣ числа.
Имате ли нѣкаква мѣнотия на физическия свѣтъ, ще
знаете, че по никои начинъ не можете да я разрѣ-
шитѣ тука, но ще я разрѣшите въ астралния свѣтъ;
ако и тамъ не можете да я разрѣшите, ще влѣзете
въ умствения свѣтъ; ако и въ умствения свѣтъ не
можете да я разрѣшитѣ, най послѣ ще се повдигнете
много високо, въ причинния свѣтъ и веднага мѣно-
тията ще бѣде разрѣшена. Така че каквато мѣно-
тия и да има единъ ученикъ, щомъ се подигне и влѣ-
зе въ причинния свѣтъ, той ще може да я разрѣши.
Разбира се, този законъ има широко приложение и
къмъ човѣшкитѣ чувства и способности. Той е сло-
женъ законъ. Запримѣрь, какъ може да се развие
извѣстна способностъ въ човѣка, или да се усили из-
вѣстно чувство? Това се крие пакъ въ приложението
на този законъ. Нѣкой пѣтъ вие искате да прѣявите
любовъ, но не можете, усѣщате извѣстна коравина,
едно неразпожение у васъ. Забѣлежете, въ приро-
дата дѣйствува слѣдния законъ: минавамъ покрай нѣ-
кая нива, която не е поливана отъ дъжда цѣли шестъ
мѣсеца. Почвата ѝ е корава, само буци, нищо не
можешъ да, посѣешъ въ нея. Завали единъ малкъ

дъждецъ, и вѣднага буцитѣ се поразцѣвятъ, омекватъ. Най-първо всѣка буца казва: искамъ да живѣя индивидуаленъ животъ. Дойде послѣ повече дъжъ, буцитѣ омекватъ още повече, раздробятъ се и казватъ; хайде, отъ насъ да мине! Какво да мине отъ васъ? — Хайде, и ние да направимъ сжщото, да услужимъ. Дъждътъ услужи на насъ, ние пъкъ ще услужимъ на други. И наистина, мине ралото отгорѣ ѱ, разтеле прѣстѣта, послѣ посѣятъ жито и виждашъ, слѣдъ извѣстно врѣме отъ тази прѣстъ се явяватъ зелени крѣпки стѣбълца. Значи, дъждътъ изравни тия буци.

И тъй, когато чувствата ви сж корави, дъждецъ трѣбва. Ще се молите да дойде дъждецъ. Дойде ли дъждецътъ, коравитѣ буци ще се размекнатъ, своятъ плугъ ще мине отгорѣ имъ, сѣмето ще се посѣе; така всички буци ставатъ равни. Трѣбва да приложите тази философия въ живота си. Нали въ Писанието се казва, че всички високи планини ще се приравнятъ. Приложение трѣбва! Ями кажете, дали единъ ангелъ може да плаче, да хълца като васъ? Каква полза отъ вашия плачъ? Единъ вашъ приятелъ се разболѣлъ, и веднага сърцето ви трепне, уплашите се, че ще умре. Какво отъ това? Да допуснемъ, че повикатъ този вашъ приятелъ на онзи свѣтъ, при

Господа. Какво лошо има въ това? Той не умира. Онзи свѣтъ е много красивъ. Какво лошо има, като отиде тамъ? Азъ даже бихъ казалъ на своя приятель: много се радвамъ, че те викатъ на онзи свѣтъ. Той ще ми каже: братко, и азъ се радвамъ: Пратиха ми отгорѣ каляска, викатъ ме. — Хайде, на добъръ ти часъ тогава! Тъзи мисль трѣбва да стане много разбрана за васъ, да не казвате, че еди-кой си трѣбва да си замине, но щомъ го повикатъ, да не го задържате: Тъй на добъръ часъ на всички! Други ще дойдатъ на тѣхно мѣсто. Най-послѣ, и ние ще идемъ горѣ, нѣма да седимъ постоянно на земята.. Ние ще се върнемъ въ онова хубаво мѣсто, отдѣто сме излѣзли нѣкога. Досега, кого какъ повикатъ отгорѣ, все казва, че още не е готовъ. Кога ще се приготви? Никой не е отишълъ съ готовность. Всички все казватъ: не съмъ готовъ, да поостана още 1 — 2 години.

Послѣ азъ забѣлѣзвамъ, вие не разсждавате правилно, всички трѣбва да имате права мисль. За примѣръ, мнозина отъ ученицитѣ ми намиратъ разлика въ моитѣ постѣпки. Чудни сте вие? Какво се бъркате въ моитѣ постѣпки? Най-послѣ азъ не съмъ отговоренъ прѣдъ васъ. Какво си дошълъ да ме критикувашъ? Туй, което азъ върша, то е по извѣстенъ планъ, не е ваша работа. Азъ правя туй, което е въ

плана ми. Ама какво ще кажатъ хората? Чудни стевие! Има извѣстенъ Божественъ планъ който не търпи никакво отклонение. Ти можешъ да се отклонишъ отъ този планъ, но Божественото всѣкога се нарежда споредъ опрѣдѣления отгорѣ планъ. Ти не можешъ да направишъ отъ Божественото нито йота отклонение. Нѣкой пжъ Господъ може да мълчи а, ти мислишъ, че Той отстъпва. Не, цѣлата вселена може да стане на каша, но отъ Божиитѣ закони нито една рѣзка нито една дума нѣма да се измѣни. Тѣй щото, всѣки отъ васъ ще си каже: това нѣщо, което трѣбва да направя, Божествено ли е, или не? Ако е Божествено ще го направя. Каквото Господъ е казалъ ще го направя. Туй е въ плана на Бога.

Та сега когато нѣкой ме критикува, казвамъ му: ти си погрѣшилъ, туй, което вършишъ е чуждъ планъ. Това е нѣкаква чужда мисль, влѣзла въ главата ти. Това не съмъ азъ, нѣкой другъ е влѣзълъ въ главата ми. Та когато дойде нѣкой да ме критикува, тѣй гледамъ азъ на въпроса. Дошли двама братя при тебъ, единиятъ отъ лѣво, другиятъ отъ дѣсно, заобиколятъ те и ти казватъ: тѣй ще кажешъ, иначе ще кажешъ — даватъ му съвѣти. Казвамъ: азъ зная този фонографъ.

Най мжичното въ свѣта, обаче е да виждашъ

хубавото прѣзъ лошото. То е голѣмъ майсторлъкъ. И тогава, ние питаме, по какво се отличава добрия, и по какво лошия човѣкъ? Азъ нѣма да ви отговоря прѣмо но ще ви дамъ едно сравнение. По какво се отличава една чиста стъкленица. отъ една нечиста? — Чистото стъкло пропуска най-много лъчи. Онова пъкъ което пропуска по възможность най-малко лъчи, то е лошо, нечисто. Слѣдователно, онзи човѣкъ, който пропуска най-много лъчи на любовъ, мъдрость и истина, той е добъръ, а онзи човѣкъ, който пропуска най-малко лъчи на любовъ, мъдрость и истина, той е лошъ. Съгласни ли сте на туй? Това е едно много хубаво опрѣдѣление. Лошиятъ и добриятъ човѣкъ сж два полюса. на едно и сжщо нѣщо, и мѣжду тѣхъ има градация. Добритѣ хора се различаватъ отъ лошитѣ споредъ количеството на лъчитѣ, които и еднитѣ, и другитѣ пропускаатъ. И всѣки отъ васъ трѣбва не само да си прѣдполага, но съ сигурность да знае, въ даденъ случай, колко лъчи пропуска прѣзъ себе си. И знаете ли, каква наука има въ това! Всѣки день ще имате по единъ спектъръ. Има такива спектри. Като поставишъ своята призма въ себе си, ще става разлагане на твоята свѣтлина, на твоитѣ лъчи. и ти ще правишъ изчисления, да видишъ, колко свѣтлина пропускашъ. Защото, отъ невидимия свѣтъ

и отъ слънчевата система за всѣки добъръ и разуменъ човѣкъ се прѣпраща специална свѣтлина. Когато вие сте съгласни съ Божествения свѣтъ, тази свѣтлина ви намира тъй както ви намира едно писмо, ксето е писано за васъ. Обаче, при най-малкото отклонение отъ правия пътъ и тази свѣтлина се отклонява. Тѣй че, когато говоримъ за добрия животъ, това правимъ съ цѣль, да не се отклонява Божествената свѣтлина и топлина, която иде специално за васъ, и по този начинъ да не си причинявате вреда. Тогава именно ще дойдете до вишата математика, до вишата Божествена геометрия, да видите, какви сж отношенията тамъ. Какво значи да бжде единъ животъ добъръ? Азъ считамъ добрия човѣкъ за едно отлично построено здание, съ всички най-модерни и удобни приспособления, прѣзъ което здание Божественитѣ енергии влизатъ и излизатъ, като се разпрѣсхватъ навънъ. Само така ще могатъ всички живущи въ него да се ползватъ еднакво отъ благата му. Сега ще се спрете върху мисълта, да пропуштамъ повече свѣтлина!

Да изпѣаъ сега упражнението „Въ начало бѣ Слово“.

Трѣбва да се стремите къмъ непрѣривностъ въ тоноветѣ. Не трѣбва да има прѣкъсване въ тоноветѣ.

Трѣбза да контролирате ларинкса си и да облагородявате гласа си. Когато не сте разположени, пѣйте! Най-мѣчно е човѣкъ да пѣе, когато е нерзположенъ. Когато е нерзположенъ, той е отличенъ пѣвецъ. Пѣйте упражнения съ букви! Тѣ сѣ добри за нерзположени хора. За въ бѣдеще, ако искате да възпитавате малкитѣ дѣца правилно, можете да ги възпитавате прѣкрасно съ музика. Даже най упорититѣ, най-своенравнитѣ дѣца може да възпитавате съ музика.

Сега вие казвате: че ние сме голѣми хора, може ли да пѣемъ такива упражнения? Та вие правите много пѣти по лоши работи отъ тия упражнения. Тогава не мислите ли, че сте голѣми? Когато се разгневишъ и свиешъ юмрукъ, това по хубаво ли е? По добръ да пѣемъ „ха-ха-ха“, отколкото да сочимъ юмрукъ. Въ пѣнието има разширение, а въ гнѣва свиване.

Тѣй шото, ще изучавате всички дѣйствия въ природата. Има дѣйствия, които прѣдизвикватъ разширение на гласа, на чувствата, на мисълта и у човѣка се явява едно малко пробуждане; колкото и да е малко то е хубаво. Всѣко движение, всѣки слогъ, който и да е, има двойко въздѣйствие: ограничава и разширява. Вие ще изберете тия слогове, които огра-

ничаватъ, за най-доброто разположение на духа. Когато пакъ имате едно неразположение на духа, ще употребите слогове, които разширяватъ. Нѣкой път въ живота ни ще дойдатъ некрасиви работи, но тѣ трѣбва да дойдатъ при най-доброто разположение на духа ни. Тѣ ще бждатъ като граница. Добриятъ човекъ и да направи погрѣшка, не се вижда.

„Любовта ражда доброто“.

— Доброто носи животъ, свѣтлина и свобода за нашитѣ души.

